

April 29, 2024

FINAL REPORT-DIGITAL KAMPANJE OM KVINNER UTSATT FOR PARTNERVOLD

Authors

Beate Seibt, University of Oslo, beatesei@uio.no

Joyce A. Ojokojo, Universitetet i Sørøst-Norge, Joyce.A.Ojokojo@usn.no

Preface

The final report aims at disseminating the results from the implementation of the project "Digital Kampanje om Kvinner Utsatt for Partnervold" at Universitet i Oslo, Psykologisk Institutt (PSI). The project was funded by Stiftelsen Dam, from 2021-2023. The project was delivered in collaboration with Norske Kvinners Sanitetsforening (NKS), Mental Health and Human Rights Info (MHRI), and experts at, among others, Regionalt Ressurssenter om Vold, Traumatisk Stress og Selvmordsforebygging (RVTS Øst) og Nasjonalt Kunnskapssenter om Vold og Traumatisk Stress (NKVTS). The project's main target group is women with and without immigrant background exposed to intimate partner violence as well as professionals in health services who support them. The goal was to reach victims of violence who until now have not contacted a support service and to increase the competence in health and social services to receive victims of violence.

We thank all the women who supported the project with their expertise, their enthusiasm, and their courage: without you, the project would not have been possible. These are the volunteers in the project group, students at PSI and users with own experience of partner violence, the interviewees in the podcast, many brave women who told their story for the first time, and many engaged experts who shared their knowledge and concern, the participants in the roundtables who were so engaged and generous with their experience. We thank Filt Oslo for their excellent work and a good collaboration. We also thank the institutions for their support, PSI for the administrative support, MHRI and NKS for sharing their expertise, understanding, and innumerable practical advice and support.

Sammendrag

Kort fortalt

Partnervold rammer mange kvinner og har økt kraftig under koronatiltakene. Likevel benytter voldsutsatte seg i liten grad av akutte helsetjenester, politi og rettsapparat. For å øke kunnskapen, gi mot og forbedre hjelpetilbudet har vi derfor utviklet nye ressurser. I åtte episoder gjennom intervjuer med voldsutsatte og eksperter tar podkasten "Ut av stillheten – Historier om partnervold" opp temaer som røde flagg, den vanskelige veien ut, særlig sårbare grupper, langtidseffekter og hva vi kan gjøre. Gjennom en intensiv mediekampanje rundt podkasten klarte vi å bringe temaet inn i offentlig debatt i Norge. For å øke kompetansen rundt voldsutsatte kvinner med minoritetsbakgrunn i hjelpeapparatet har vi gjennomført rundbordssamtaler mellom brukere og representanter fra 12 institusjoner. En rapport gir konkrete anbefalinger for tiltak i og på tvers av dem. I tillegg har vi skapt et nytt kurs "Kulturell kompetanse og partnervold". I fem runder har vi trent 67 tjenesteutøvere og studenter.

Målsetting, målgruppe og bakgrunn for prosjektet

Hovedmålet var: Bevisstgjøre og støtte kvinner utsatt for partnervold. Delmål 1: Øke lokalsamfunnets bevissthet om partnervold og veien ut (nå 10.000 personer) Delmål 2: Øke ferdighetene til helse- og sosialarbeidere (50) i sitt arbeid i møte med kvinner med minoritetsbakgrunn utsatt for partnervold. Hovedmålgruppen var kvinner utsatt for partnervold med og uten innvandrerbakgrunn og fagfolk i hjelpeapparatet som støtter dem. Bakgrunn: Partnervold rammer mange kvinner og den har økt kraftig under koronatiltakene. Likevel bruker voldsutsatte akutte helsetjenester, politi og rettsapparat i liten grad. For å nå flere må vi derfor utvikle nye «lavterskelmetoder». Videre mangler det fortsatt kompetanse rundt voldsutsatte innvandrerkvinner i helse- og sosialtjenester. For å øke den trengs det en målrettet og strukturert dialog mellom brukere og representanter fra hjelpeapparatet. I tillegg trengs det et nytt målrettet kurstilbud.

I hvilken grad ble oppsatte effektmål nådd?

Delmål 1: Vi hadde minst 4.600 podkastlyttere totalt, og episodene ble avspilt rundt 32.000 ganger. I tillegg nådde vi titusenvise flere gjennom arrangementet, Facebook-siden, annonser, plattformene selv og mediekampanjen/avisartikler. Delmål 1 er dermed oppfylt.

Delmål 2: Totalt 67 fagfolk som bistår kvinner som har blitt utsatt for partnervold, deltok i våre nyutviklede webinarer. Dette inkluderte helse- og sosialarbeidere (51) og studenter (16) innen psykologi og medisin. Opplæringsinnholdet ble delt ut til deltakerne som planlagt, og filene er lastet opp på prosjektets nettside og sosiale medieplattformer.

I tillegg økte vi kompetansen i hjelpeapparatene gjennom rundbordssamtaler med representanter fra 12 institusjoner. Vi har utarbeidet en handlingsrettet oppsummering og syntese av samtalene, som vi deler på nettsiden vår. Disse ressursene bidrar til å bygge nettverk, lage strategi for kompetanseheving og sikre kvalitet i tjenestene. Delmål 2 er dermed oppfylt.

Antall personer i målgruppen nådd av prosjektet: 15000

Prosjektgjennomføring

Vi produserte åtte episoder av podcasten "Ut av Stillheten - Historier om partnervold". med Filt Produksjonsselskap i Oslo. Kildene som ble intervjuet inkluderte ni brukere (kvinner, personer med funksjonsnedsettelse, LGBTQ) og ti eksperter. Prosjektgruppen rekrutterte og valgte ut kildene med minoritetsbakgrunn. Vi markedsførte podkasten gjennom følgende tiltak: (1) lanseringsarrangement på Domus juridica, (2) legge ut på sosiale medier og betalte annonser, (3) sentral nettside på PSI og Facebook side, og (4) sluttkampanje med Hensikt byrå – betalte annonser og mediearbeid/avisartikler.

Deretter gjennomførte vi fire rundbordssamtaler med 13 representanter fra hjelpeapparatet og brukere om å ivareta kvinner med minoritetsbakgrunn utsatt for partnervold. Vi tilrettela for erfaringsutveksling med vekt på å lære fra hverandre og finne forbedringspotensial. Vi sendte ut en samlet rapport om potensial for nettverksbygging og forbedring.

Til slutt utviklet vi et kurs om dette temaet. 67 fagpersoner deltok i 5 kurs (2 samlinger hver). Den skriftlige evaluasjonen viste at deltakerne lærte mye, og hjalp oss til å forbedre opplegget. Et fagforedrag med 17 deltakere avrundet tilbudet.

Resultater og resultatvurdering

Gitt den store rekkevidden til podcasten, håper og tror vi at vi kunne støtte kvinner i voldelige forhold med å finne en vei ut. De som allerede har forlatt en voldelig partner kunne få både emosjonell og praktisk støtte gjennom podcasten. Prosjektgruppen lærte mye gjennom prosjektperioden. Studentene fikk en intens opplæring i alle aspekter ved gjennomføring av et prosjekt. Brukerne satte pris på muligheten til å bidra til å skape bevissthet og støtte andre kvinner som ønsker å komme seg ut av voldelige forhold. PSI kunne utvide nettverket gjennom prosjektet og mange studenter deltok på webinarne. Prosjektet også støttet opp under NKS sitt arbeid for kvinnehelse, særlig programmet "ressursvenn" som kunne øke kompetansen gjennom podkasten. Rundbordssamtalene muliggjorde at tjenesteutøvere og brukere kunne bygge nettverk og lære sammen hva som fungerer og hva som trenger forbedringer. Deltakerne satte pris på denne muligheten. Vi vurderer resultatene som svært positive.

Oppsummering og videre planer

Gjennom en profesjonell og informativ podcast, samt kampanjen rundt den, klarte vi å bringe temaet partnervold inn i den offentlige debatten i Norge. Vi tror dette har bidratt til økt kunnskap om partnervold og støttet voldsutsatte kvinner. Vi utviklet og testet et kurs og en foredrag og arrangerte en rekke rundbordssamtaler med representanter av hjelpeapparatet. Vi anbefaler tjenestene å omsette de forslåtte tiltakene og å kurse medarbeidere i kulturell kompetanse og partnervold. Vi tilbyr ressurser og faglig veiledning for å lykkes med denne prosessen.

Table of Contents

Chapter 1. Background to the project	5
Chapter 2. Main Objectives and Target group	5
Sub-goals	5
Target group for the project	5
Chapter 3. Project Implementation and method	5
Podcast	5
Podcast Distribution	6
Round table discussions with representatives from the service apparatus and users with a minority background	7
Preparation of the roundtables	8
Implementation of the roundtables	9
Minutes and reporting of the roundtables	9
Webinar for health and social workers	9
Training Program Overview	10
Mini-lectures	10
Chapter 4. Results, assessment of effect and performance assessment	10
Subgoal 1	11
Subgoal 2	12
Benefits	12
Discussion and evaluation of results	13
Chapter 5. Summary, Conclusion and further plans	14
Attachment	16
Appendix I: Podcast performance as of 29.04.24	16
Spotify	16
iTunes	19
UiOs own website	20
YouTube engagement	21
Appendix II: Screenshot Facebook page	22
Appendix III: Final report round table discussions	22

Chapter 1. Background to the project

Partner violence affects many women, and it has increased sharply during the corona measures. Still using violence-prone acute health services, police, and the judiciary to a small extent. To reach more people, we must therefore develop new "low-threshold methods". Furthermore, there is still a lack of expertise on abused immigrant women in health and social services. To increase it is needed a targeted and structured dialogue between users and representatives from the support apparatus. The results of these dialogues should be used as a basis for the development of a new course offer.

Chapter 2. Main Objectives and Target group

Main objective: To raise awareness and support women exposed to partner violence

Sub-goals

1. Increase the local community's awareness of partner violence and the way out (now 10,000 people)
2. Increase the skills of health and social workers (50) in their work in encounters with women with a minority background exposed to partner violence.

Target group for the project

The main target group is women exposed to partner violence with and without an immigrant background and professionals in health services that support them.

Number of people in the target group that the project plans to reach: 5,500

Chapter 3. Project Implementation and method

Description of measures/activity and implementation of the project:

Podcast

The Podcast: As planned, we produced eight episodes of the podcast titled "Ut av Stillheten-Historier om partnervold". The podcast was produced exclusively by Filt Production Company, Oslo for this project. The sources interviewed were inclusive of nine users (women, Persons Living with Disabilities, PLWD, LGBTQ) and ten experts (researcher, NGOs, health and social-care services, and the police and lawyer) supporting users exposed to partner violence.

Recruitment of participants was done through pre-interview screening process. An invitation to participate in the podcast production was placed on online community and organization networks with and without minority backgrounds. Selected sources were invited for the main interview by a consultant Journalist.

A semi-structured interview guide: developed by UiO as a guide to select and screen sources before inviting them to main interview with the podcast production consultant, Filt Production company.

Table 1. Podcast production process

Episodes	(Anonymised) users/sources	Experts	Co-producers
1. Røde flag	Elisabeth Maria	Mona Iren Hauge , forsker og dekan på VID Margunn Bjørnholt , forsker ved NKVTS Grethe Nordhelle , Advokat og Psykolog	Filt Production Company, Oslo Script and editing: Madeleine Schultz.
2. Hvorfor går hun ikke?	Anne Elisabeth	Kari Lossius , Psykologspesialist Wanja Sæther , leder krisesenter i Salten	Co-producers: Anne Gerd Grimsby Haarr and Ida Pallin Bostadløyen .
3. Sårbare betingelser (Del 1)	Michelle Sebastian	Hanne Finanger , Politioverbetjent og prosjektleder ved RISK, Stovner politistasjon Esra Ummak , Associate Professor at VID	Editors: Norske Kvinners Sanitetsforening & University of Oslo, Department of Psychology (PSI)
4. Sårbare betingelser (Del 2)	Eva Michell	Khansa Ali , Mira Senter Siri Thoresen - forsker, Nasjonalt kunnskapssenter	
5. A møte systemet	Aryan Ingrid	Wanja Sæther, Margunn Bjørnholt, Hanne Finanger	Project leader: Beate Seibt , Professor, PSI
6. Kampen om barna	Ingrid Yvonne Fonden	Margunn Bjørnholt	Project coordinator: Joyce Anthonia Ojokojo , researcher, PSI
7. Arrene som aldri helt forsvinner	Ronja-Katrin Larsen	Bjørn Løvland , Stiftelsen Tryggere Kari Lossius Wanja Sæther	Interns: Shake Karapetyan , Luna Pellicer and Marte Thomassen
8. Hva kan vi gjøre?	Eva	Kamzy Gunaratnam, Wanja Sæther, Hanne Finanger, Khansa Ali	

Podcast Distribution

Regarding the spread of the podcast, we decided to organize a [launching event](#) on March 21, 2022, 18:00-20:00, on UiO premises central in Oslo. We worked hard to advertise for this event and had about 70 people in the audience. This event raised awareness about the project, the podcast, and the topic of women exposed to partner violence among students, journalists, and the general public. It also reached out to many victims of partner violence, which was an important target group for us. Also several people of NKS were present and [reported on the event](#) on their blog.

One article was published in psykologisk.no about the podcast:

<https://psykologisk.no/2023/07/ut-av-stillheten-vi-ma-snakke-om-partnervold/>

In addition, we made a website for the project and the podcast at UiO:

<https://www.sv.uio.no/psi/forskning/prosjekter/digital-kampanje-om-kvinner-utsatt-for-partnervold/>

and an independent one which points to this website for easier reach:

<https://endpartnerviolence.no>

These pages serve as a central hub for announcing our events, hosting the podcasts, and all the other material (report from roundtables, slides for webinars and lectures) for inspection and downloading.

On the [subpage for the podcast](#), we provided all episodes, plus transcripts of them, suggesting to non-Norwegian listeners that they could have their browser translate them to their native language to follow better. We also uploaded the podcast to **Spotify** and **iTunes**, the two largest podcast platforms, which again serve many podcast apps that people may use. Throughout the period of March through October 2022, we regularly checked our listener numbers and ran campaigns to increase our reach, measuring their outcome by checking the development of listeners on the platform.

Furthermore, we were really eager to reach women from minority backgrounds. We wanted to do as much as possible in the limited time and with limited resources to lower the threshold for them to find and use our resources, particularly our podcast. We therefore decided to provide not only transcripts of our podcasts, but actual subtitles of them, which is a more accessible way of getting a translation in one's own language. We have created the [YouTube channel "Slutt med partnervold – End partner violence"](#) to host our podcast series with subtitles in English and Norwegian. This was work intensive, and we used the prolongation of the project period to get this in place.

In the final phase of the project, we contracted the mediebyrå [Hensikt](#) to help us with a final campaign. They worked on three interrelated goals with us concerning dissemination. **Goal 1** has been to drive traffic to the players (Youtube, Spotify, and iTunes) because we know that the timing and location may not always be suitable for the target audience. **Goal 2** was the number of seconds viewed. **Goal 3** was to get information about the project out via classical media.

To achieve Goals 1 and 2, we made, together with Katrine Nicolaysen from Hensikt a Meta/Facebook campaign where Joyce Ojokojo was the protagonist of an English language ad clip and Shake Karapetyan the one for the Norwegian version. The campaign ran from December 2023 to February 2024. We chose the Christmas season, because that is a particularly vulnerable period for many women exposed to partner violence.

To achieve Goal 3, Marie Benestad from Hensikt helped us reach traditional media. We gave interviews and got her into contact with users for interviews.

Round table discussions with representatives from the service apparatus and users with a minority background

The purpose of the roundtable discussions was to discuss specific challenges, issues, and solutions. As planned, we conducted four roundtable discussions with five to eight participants each (2-3 users and 2-3 representatives from the service apparatus, plus 2-5 members from the project group). Table 1 shows a list of the roundtable discussions conducted, the topic, date, and participants.

Table 2. Roundtable discussions

Topic	External participants	Project group participants
BufDir services, 02.05.2022 9.00-11.30	Familievernkontoret Oslo nord: <i>Margrete Brekke</i> , Leder BufDir: <i>Tove Bruusgaard</i> , Kompetanse og Implementering av Tjenester;	Chair: <i>Beate Seibt</i> , Professor i Sosialpsykologi, PSI, UiO, prosjektansvarlig Moderator: <i>Marte Thomassen</i> ,

	<i>Teguis Vega</i> , Kompetanse og Implementering av Tjenester Expert: <i>Mona-Iren Hauge</i> , Forsker på partnervold og Dean of Social Sciences, VID vitenskapelige høyskole Bruker: <i>M</i>	cand.psychol., UiO Facilitator: <i>Stina Kajsa Colleou</i> , BA in Psychology, UiO Referent: <i>Luna Pellicer</i> , cand.psychol., UiO <i>Joyce Ojokojo</i> , prosjektkoordinator <i>Shake Karapetyan</i> , cand.psychol., UiO
Helse og mental helse 26.09.2022 8.30-11.30	Sosial og ambulant akuttjeneste (SAA): <i>Anne Berit Lunde</i> – Fagleder i avdeling for psykososiale tjenester DIXI Ressurssenter mot voldtekt: <i>Rannveig Andresen</i> RVTS Øst og behandlende psykologspesialist på Groruddalen DPS: <i>Karin Holt</i> Norsk Forening for Allmennmedisin: <i>Marie Flem Sørbo</i>	Chair: <i>Beate Seibt</i> Moderator: <i>Shake Karapetyan</i> , Referent: <i>Maike Helder</i> , Masterstudent i psykologi UiO Facilitator: <i>Joyce Ojokojo</i>
Politi og rettsvesen 25.10.2022 8.30-11.30	JURK: <i>Thea Austgulen</i> , Juridisk fagrådgiver Advokat: <i>Gunnhild Vehusheia</i> , Bodø krisesenter: <i>Wanja Sæther</i> , Daglig leder Bruker: " <i>Anne</i> "	Chair: <i>Beate Seibt</i> Moderator: <i>Luna Pellicer</i> <i>Joyce Ojokojo</i> Referent: <i>Maike Helder</i> <i>Shake Karapetyan</i>
UDI og NAV 31.10.2022	<u>NAV</u> : <u><i>Tone Salthe</i></u> , rådgiver, ytelseslinjen Politiets Utlendingsenhet: <u><i>Andrea Solheim</i></u> , Utlendingsrett og rettsikkerhet til asylsøkere Bruker: <u><i>Maida</i></u>	Chair: <i>Beate Seibt</i> Moderator: <i>Maike Helder</i> Facilitator: <i>Marte Thomassen</i> ; <i>Luna Pellicer</i> Referent: <i>Shake Karapetyan</i> Prosjektkoordinator: <i>Joyce Ojokojo</i>

Preparation of the roundtables

The project group, consisting of Project leader Beate Seibt, project coordinator Joyce Ojokojo, five advanced students of psychology at UiO (Marte Thomassen, Luna Pellicer, Shake Karapetyan, Maike Helder and Stina Kajsa Colleou), as well as three users, first prepared an overview of the services tasked with supporting women exposed to partner violence. We then subdivided all services into four larger categories as seen in Table 1.

Next, we prepared a general agenda and an interview guide for all roundtables. We then researched the specific tasks and challenges of specific services and adapted the agenda and interview guide to these.

We then searched for contact persons of most services under each of these categories and approached them by e-mail and LinkedIn. We went through a long process of identifying the right organizations, the right persons within these organizations, and dates that could fit these persons. Given this long and tedious process, where a lot of potential participants never answered, declined, or could not make it on the proposed date, we ended up with running most of the roundtables late in the project and with less or other participants than envisioned. Despite this, we successfully delivered all four roundtables focused on the topics we had identified with good results (see Chapter 4).

Implementation of the roundtables

The roundtable discussions took place in the mornings with a duration of two and a half to three hours. We always started with an icebreaker to introduce participants to the topic of specific challenges for minority service users and to make them feel comfortable. We then had a first round, "Å oppsøke hjelp", which focused on the barriers for access to services, and how organizations can lower the threshold and make themselves more available to users who need them. We then had a break where we served food and drinks. The second round, "Å føle seg trygg", focused on the interactions of users and service providers, how they are structured, how they can contribute to the user developing trust and a sense of safety and feeling supported. The final round, after a short break, was dedicated to focusing on concrete proposals and suggestions for improvement of services, and a summary of the discussion by the chair.

All discussions happened in a friendly, supportive, lively and engaged atmosphere. Many participants expressed their gratitude for having the opportunity to engage in this exchange of challenges, ideas and solutions with their colleagues in other organizations. They were also all interested in reading the summary of the discussions, also from the other groups, in order to develop their own service further.

Minutes and reporting of the roundtables

We wrote minutes for each of the roundtables, then extracted the most central and actionable points of the discussions, combined them across all four roundtables, and again extracted the points that were common across the four conversations, and the 2-3 central points specific to each sector. This resulted in a concise, 13-page report from the conversations with focus on suggestions for measures, which we shared with the participants, suggesting that they discuss the points and pick one or two focal areas for improvement within the next two years. The report is attached to this report in Appendix III.

Webinar for health and social workers

We launched a webinar series on intercultural competency and partner violence training based on engagement with users from the roundtable discussions. As planned, the webinar focused on addressing the needs and challenges of those who work in crisis centers and other health personnel (Healthcare and Social-Care workers, students (Psychologists/Medical Students and other helpers) who meet women exposed to violence, and how these can be met.

Co-Facilitators. The webinars were held by Joyce Anthonia Ojokojo, Project coordinator.

Elisabeth Langdal, Director of Mental Health, and Human Rights Info (MHHRI), Oslo, co-authored the workshop material. She has years of experience in working on survivors of trauma and gender-based violence.

Training Design. we utilized a user-centered/client-centered training design that was tailored-made to meet the needs of participants. As planned, the contents were developed partly MHHRI's webinar based on the manual on "Mental health and gender-based violence. A training manual on how to help survivors of sexual violence in conflict." The main contents was developed from social and cultural psychology perspectives. Knowledge, and understanding of culture and IPV, how to deal with socio-cultural challenges and/or difference in your first encounter/encounters with victims of IPV, particularly those with minority backgrounds, and how communication styles and social norms can directly/indirectly affect user's/client's responsiveness and what tools to better assist you with providing the best possible adapted support.

Training Program Overview

The workshops were held both on zoom and physical locations at Psykologisk institutt, UiO. It consisted of two-days version (6 hours, made of 3 hours per session) and one-day abridged versions. They were held mainly in English with some parts in Norwegian (i.e., texts translations and group tasks). Although access to the webinars was free, registration was required in order to customize the training sessions and track the number of participants. A registration form was developed for this purpose.

Session 1: Identity and culture

- Understanding the concepts of culture
- Overview of the main models of culture
- The Butterfly woman metaphor: An overview of mental health and gender-based violence

Session 2: Intercultural competence and partner violence work

- Intercultural competence and its elements
- Intersection between culture and Partner Violence
- Strategies for intercultural sensitivity in service delivery

Mini-lectures

We piloted a mini-lectures series as a novel method to reach relevant healthcare and social care organizations who were unable to join the webinars (in-person/zoom) at PSI due to busy schedules. The mini-lectures were designed to be conducted at the convenience of interested organizations after being contacted by the project coordinator. The lectures were held at the comfort of their organization and served as part of their on-the-job training.

The contents of the mini-lecture include podcast reviews with key points from the webinar that was tailor-made to address the needs of these organizations.

A total of 17 participants attended the two mini-lectures conducted at *Kirkens Bymisjon, Nadheim* (10 persons) and *Chateau Neuf, Oslo* (7). We got excellent feedback including recommendations to deliver the mini-lectures to major organizations and agencies supporting dealing with users with immigrant backgrounds.

Chapter 4. Results, assessment of effect and performance assessment

We had listed the following main objective for the project: Raise awareness and support women exposed to partner violence. To reach this we formulated two subgoals: 1. Increase the local community's awareness of partner violence and the way out (**reach 10,000 people**) and 2. Increasing the skills of health and social workers (**50**) in their work in dealing with women from minority backgrounds exposed to partner violence.

This is how we wanted to measure the effect we were looking for:

A podcast will be produced. The project manager will use available sources to explore who and how many listen to the podcast: a) data from Spotify and iTunes; b) who contacts the podcast producer through e-mail and social media c) the effect of advertising campaigns about the podcast. The project manager will then assess the completion of objective 1 in terms of both the number of listeners and the content of the feedback. 20 resource persons will be recruited for round table conferences among the main target group, national non-profit organizations and social and health services. Furthermore, 40 healthcare workers will participate in webinars. The

participants will be asked to evaluate the conference and webinar using a questionnaire. The project manager analyzes the results to assess the completion of objective 2: the knowledge, experiences and skills the participants have acquired. These findings are reported in a final report and a video presentation.

Subgoal 1

We analyzed our podcast audience through the three platforms used (see Appendix I). We found that we had ca. 4.000 unique listeners on Spotify, ca. 500 on iTunes and ca. 150 on UiO's website, thus a total of ca. 4.650 podcast listeners. This number of listeners was only possible through intensive campaign work, putting up posters on the UiO campus, running social media campaigns among our social networks, and paying for ads. Our public facebook page ([20+](#)) [Digital Campaign for Women Exposed to Partner Violence | Oslo | Facebook](#) served as a platform for engaging our audience.

The quality of the engagement in the podcast can be considered high. Across the platforms, we registered 32.000 starts of episodes. According to the statistics, every listener listened about twice to each episode (Spotify) or four times (iTunes). We cannot say why this is so different. We believe, however, that this indicates that the number of listeners is higher than 4.650, partly because people share devices or Spotify/iTunes accounts or listen together. We can further see that people generally started with Episode 1, and that about a third of our listeners listened to the whole podcast series. Finally, the retention for each episode was high and about 80% who started listening to an episode also finished it (Appendix I).

In addition, our podcast release event on 21.02.2022, the roundtables and the webinars also brought a lot of attention to the campaign and the topic. Norske Kvinners Sanitetsforening, Norsk Psykologforening ([Linkedin Feb 2024](#)), UiO's Faculty of Social Sciences and other organizations shared the podcast on their social media.

Our social media ads for the podcast in the summer of 2022 were shown to 63.000 people across two platforms Instagram and Facebook. Furthermore, Spotify reports ca. 12.400 impressions for the last 30 days, suggesting that the podcast has now been accessed so often that it comes up in searches and overview pages for a Norwegian audience.

The final campaign in collaboration with Hensikt brought the following results. **Goal 1.** Total number of clicks: 3 536; for Spotify: 2 804; for YouTube: 732. **Goal 2.** Video views of at least 3 seconds: 71 000; total views: 212 000. The traffic we have obtained from the YouTube ads (732) has generated 121 video views on YouTube.

The classic media campaign brought three well-researched and informative articles that really increase understanding for the difficult situation of women (and men) exposed to partner violence and how one can help:

[Psykologisk 31.07.23](#)

[Utrop 10.01.24](#)

[Dagsavisen 25.02.24](#)

We thus consider Subgoal 1 fulfilled. We had at least 4 600 podcast listeners, and tens of thousands more through the event, the Facebook page, the ads, the platforms themselves, and the classic media campaign.

Subgoal 2

We planned to increase the skills of health and social workers (50) in their work in dealing with women from minority backgrounds exposed to partner violence. A total of 67 participants benefitted from the webinars, consisting of health and social care workers (51), and students (16) of psychology and medicine assisting those exposed to partner violence in crisis centers. The training contents were distributed to the participants in PDF format as planned. The PDFs are uploaded on the [project website](#) and social media pages.

Additionally, we increased the competence in the support services through roundtable discussions with representatives from 12 institutions. Thirteen representatives, 3 users, and our project group (7) participated in four discussions, organized by sector. We had planned on having 20 invitees in these discussions and ended up with 16 due to several participants having to cancel on short notice. This did not turn out to be a disadvantage, as the discussions with fewer participants were very fruitful and comprehensive. We have developed an action-oriented summary and synthesis of the conversations, which we share on our website. These resources contribute to building networks, creating strategies for competence development, and ensuring quality in the services.

We thus consider Subgoal 2 as fulfilled.

Benefits

Benefits for the project group. The project group benefitted from the project through an intense period of learning and working together. The two project leaders, the five volunteer students and the three volunteer users worked tightly together. The students received an intense training in all aspects of conducting a project, such as organizing meetings, events, running campaigns, writing minutes, advertising, doing research, moderating meetings, and team building. The team went on a retreat together where we worked intensely on the campaign. We had a mutually supportive atmosphere where we played on each other's strength. The users appreciated the opportunity to help raising awareness and support other women getting out of violent relationships and finding their way through the service landscape in Norway.

Benefits for PSI. The Psychological institute at UiO could increase its networks through the project by forging connections to many professional women in a great number of organizations tasked with supporting women exposed to partner violence. These networks form a great basis for future exchange, collaboration and new projects together. In addition, PSI profited from the project by having many students trained through the webinars. The training supplemented the curriculum in the psychology programs with components on intercultural competence and on psychological help for survivors of partner violence. These topics are currently missing in the curriculum and the students clearly need this competence for their professional repertoire. Many students from the student association "Psykologistudentene Uten Grenser" took the training and directly used it in training Ukrainian students at our partner institute at Taras Shevchenko National University Kiev to counsel and support women who had been assaulted in the war.

Benefits for NKS. Relevant local groups on NKS social media pages such as the Ressursvenn (assisting women exposed to partner violence) were directly and indirectly engaged during the podcast and webinar promotion.

Benefits for service providers. Twelve women from 11 different services exchanged experiences, ideas, challenges and solutions in our roundtables with users, experts and the project team. This enabled them to reflect on their practices and learn what works and what needs improvements. The participants appreciated this opportunity, as they commented to us, in particular learning from the experiences of the users. They also benefitted from our report, giving

them insights into where and how they can improve their services to better serve minority women exposed to partner violence.

Benefits for women exposed to partner violence. We have heard many stories about women recommending our podcast to friends in violent relationships. For example, one of the users who participated in our project team recommended the podcast to her sister who she knew was in a similar situation as she had been. The podcast concretely discusses steps to get out of violent relationships and recommends websites, books and other resources that can help. Given the broad reach of the podcast, we hope and believe that we could support several dozen women in violent relationships in finding a way out. Those who have already left a violent partner could gain both emotional support through the podcast, by learning that their experiences and responses are quite normal responses to an abnormal situation, and practical support by giving information about services, offers, challenges and how to deal with them.

Discussion and evaluation of results

Experiences gained through the project. The project team learned a lot about all aspects of the project, i.e., campaigning, networking, project management, podcast production, and user involvement. First, the core team, Joyce and Beate, learned to work together in a complementary fashion, combining our strengths and expertise. We then built our team with student volunteers. We were impressed by their commitment throughout the project. We found them in the beginning through an announcement in the student group, reaching all students in the clinical program (profesjonsstudie) in Psychology at UiO. We interviewed about six students, and we soon ended up with three students who were extremely reliable, interested, and willing to take over tasks. They were also a great asset when it came to advertising the podcast and events on social media and in their own circles, particularly among psychology students. We found that it was important to offer them also a community, so we did a weekend trip to a cabin where the group really bonded. We believe this helped with bringing the group together.

We also found that many of the users, i.e. women who had been exposed to partner violence, were eager to contribute to the project. We included them in the project meetings and also gave them tasks. However, it turned out that their history of partner violence gave these women extra challenges, which led to them not being able to consistently show up at the meetings or contribute with tasks. We also tried to include them in the social activities of the team, like the cabin tour. However, that also turned out to be difficult for them, due to mental and practical challenges. We still profited a great deal from having several users on the team, reflecting on their needs, experiences, and being inspired by their eagerness to help other women get out of violent relationships or heal from them.

Furthermore, Joyce participated in the "ressursvenn" program by NKS and had good relationships with women in that program, which gave us additional perspectives on our topic. However, we could not recruit any of them to be part of the project, even though we tried through different channels (NKS central and individual chapters).

New knowledge developed. We think the greatest strength of the project is that it enabled the public at large, and, according to our statistics, mainly women in Norway, to gain a broader understanding of the phenomenon of partner violence in all its different facets. We realized how important it was to stress that anybody can end up in a violent relationship, and that that violence can take many forms, while **at the same time** highlighting the different vulnerabilities that make it harder to leave. We believe that we managed in our podcast to convey this message. In addition, we knew from the beginning that we wanted to provide tools for helpers and users to leave a violent relationship and to heal from it. We believe we also managed to do that.

For the helpers, we think the new knowledge mainly concerns a deeper understanding of the network of professionals, institutions, and organizations that all take different roles in the process. The round table discussions reminded them also how valuable it is to reach out and to communicate with each other across these organizational divides, to learn from each other.

What consequences do the produced results have? We think the biggest consequence is that more people exposed to partner violence now, with the help of our podcast, learn to recognize that they are exposed to violence, get role models and hope to leave and get competence in how to navigate the system of help available to them. We believe that the fact that we had so many women with minority background in the podcast helped in particular giving these women hope, recognition, and examples for successful liberation. We know anecdotally that this was an effect of our podcast. We also believe that many women gained a general understanding of the phenomenon of partner violence, and more awareness of its presence in the Norwegian society. These results depend a lot on being able to spread the podcast. While it is always possible to do more, we are satisfied with the reach we achieved.

How are the results used, or intended to be used? The project produced a number of materials: the podcast, the project webpage at UiO with project description, events and podcast descriptions, access and transcripts, the minutes and summaries for the four roundtables, and the slides and manual for the webinars and mini-lectures. These materials can all be used for further campaign work, and we describe some follow-up projects in the next chapter. We have not sought funding for follow-up projects ourselves yet, but are open to suggestions for collaborations, and we can also support other project teams in building on our results and using our materials.

An example for further usage and uptake of our results is a school project that approached us with a request for using our material. They made a very engaging web-campaign for adolescents, using excerpts from our podcasts and illustrating them with drawings. The result is a visually appealing, immersive experience which is educating and engaging, called Freedom from fear: <https://f-f-f.no/>.

[RadiOrakel](#), "Verdens eldste kvinneradio", approached us with a request to send parts of our podcasts on their radio for their International women's day program 2023.

Transfer and further distribution of results. We will keep the project webpage at UiO in principle for the next 20 years, and have hosted all material there for convenient access. We will keep the domain "endpartnerviolence.no" for the next 5 years. We will provide a link to our project on the webpages of [mHHRI](#), Mental health and human rights info. We are currently discussing with NKS which material we will host on their webpages, and we have also offered to provide our webinar to the resource page of RKVTSØst. We are also in touch with international groups working on partner violence who are eager to learn from our experiences in order to run similar projects. We are providing them with advice and materials.

Chapter 5. Summary, Conclusion and further plans

The project objective had been to raise awareness and support women exposed to partner violence. Through an informative and well-produced podcast, and our campaigning around it, we managed to bring the topic of partner violence into the public debate in Norway. We believe this has contributed to more people knowing how to recognize violence, how to offer and how to seek help.

Furthermore, we piloted a training webinar based on the needs of social and health services in supporting women exposed to partner violence. Our roundtable discussions with service

providers revealed several areas of improvement (see Attachment III), some of which are addressed by our webinar. It would therefore be advantageous to develop this webinar further, adapt it to individual services and offer it to large parts of the staff, to increase the overall cultural competence and violence-specific competence in these institutions. Joyce Ojokojo has been an effective and popular trainer, and a possible continuation of the project would be to roll out the training to some of the services involved in the roundtables.

Of course, a small one-year project cannot solve the problems caused by partner violence in Norway. However, the podcast produced will live on, and it can be used in different ways by individuals and organizations.

Apart from the podcast, it is our goal that also the other materials produced and insights gained can be of use for services and organizations. We are hosting the material on our project websites at

<https://www.sv.uio.no/psi/forskning/prosjekter/digital-kampanje-om-kvinner-utsatt-for-partnervold/>

In addition, we bought the domain <http://endpartnerviolence.no> for 3 years, which is easier to remember and communicate, and which redirects to our project pages at UiO.

Beyond this, we have been in contact with NKS, MHHRI and RVTS Øst who are all positive about hosting the manual for our webinar. In addition, we have been sending out short summaries of the minutes of the roundtables to the participants and other interested organizations. After receiving feedback that it would be good to receive also the summaries from other roundtables, we decided to send all summaries to all participants.

It will now be important to develop more physical low-threshold offers for women with minority background, to complement the digital resources we have developed. Such a campaign could be a worthy extension of our project in the future. The report from the roundtables contains excellent suggestions from our users on where to reach them, such as norskkurs, helsestasjon, legevakt, or voksenopplæring.

From the roundtables, we learned that there is a huge need for intercultural training for personnel providing services to women exposed to partner violence. The current project simply did not have the scope and resources to implement a large training program in a big organisation like NAV, Familievern, Barnevern or Krisesentre. However, we believe that a future cooperation between PSI, NKS or another member organization of Stiftelsen Dam, and one of the big service providers for training their employees in intercultural competence and partner violence could bring tangible results in the form of better support. Our webinar/training materials and experiences can be a good foundation for such a new project.

In addition to such a general training, it would also be worthwhile following up on the many good ideas and suggestions coming up during the roundtables. A project focusing on working with service providers to implement these ideas and to increase their dialogue with users would also be worthwhile as a follow-up to the current project.

Another interesting avenue for the future is to continue using the podcast as a tool in short seminars to increase awareness about partner violence. We have started doing that with our offer of mini-lectures. This program could be extended and be offered to local groups, for example, NKS lokallag, schools, or religious congregations. This could remedy the fact that our podcast so far largely reached people in Oslo and less so in Distrikts-Norge (see Appendix I). Such an extension of the current project could be a relatively cost-effective way of increasing awareness and reach of the podcast and its topic. People from the project team could either provide the mini-lectures themselves, or train others in providing them. The material is ready for this.

Attachment

This section lists the attachments to the final report. For example, it may be collected data, correspondence, brochures, publications or products obtained through the project.

Appendix I: Podcast performance as of 29.04.24

Spotify

Starts means the number of plays on Spotify that lasted 0 seconds or more. **Streams** is measured when a Spotify user listened to at least 60 seconds of any episode. **Listeners** denotes the number of unique devices (listeners) who started an episode in the podcast, and **Followers** are the people who clicked «Follow» and thereby subscribed to the podcast.

PODCAST

Ut av stillheten

By Historier om partnervold
8 Episodes

[Set Trailer](#)

Starts ⓘ

25,596

All-time

Streams ⓘ

18,755

All-time

Listeners ⓘ

3,934

All-time

Followers ⓘ

684

All-time

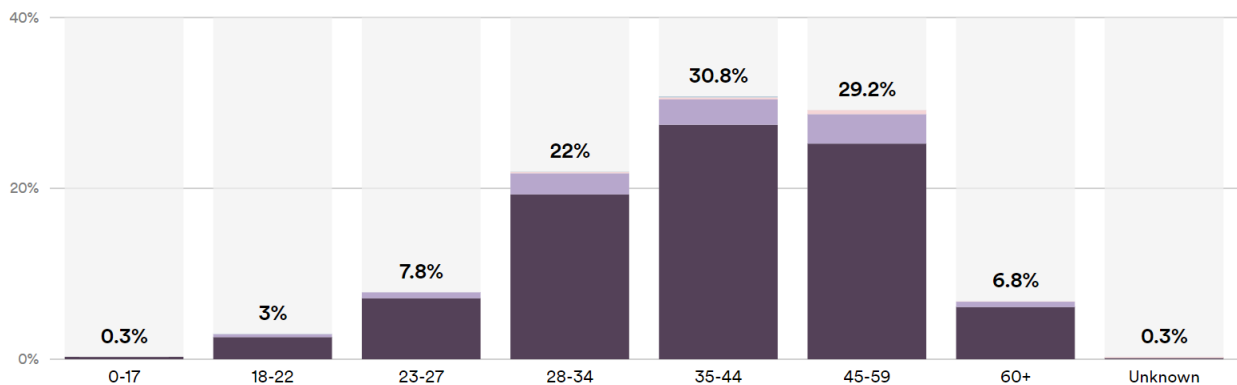
Impressions ⓘ

12,405

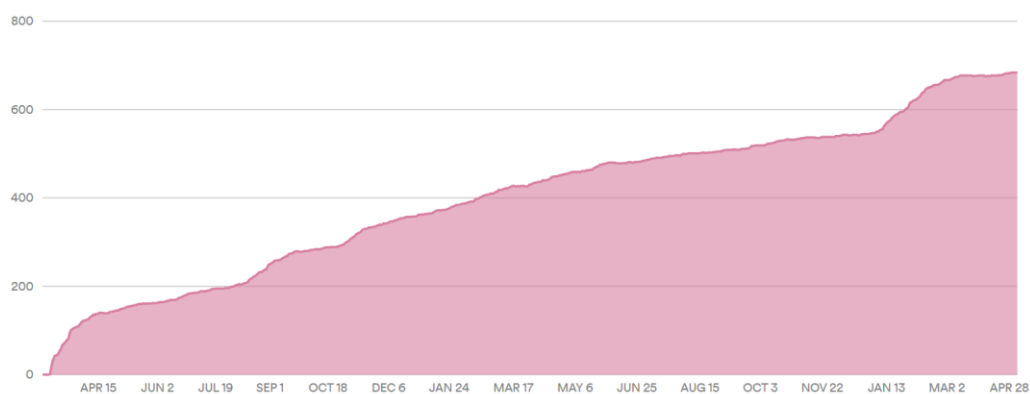
Last 30 days

Age

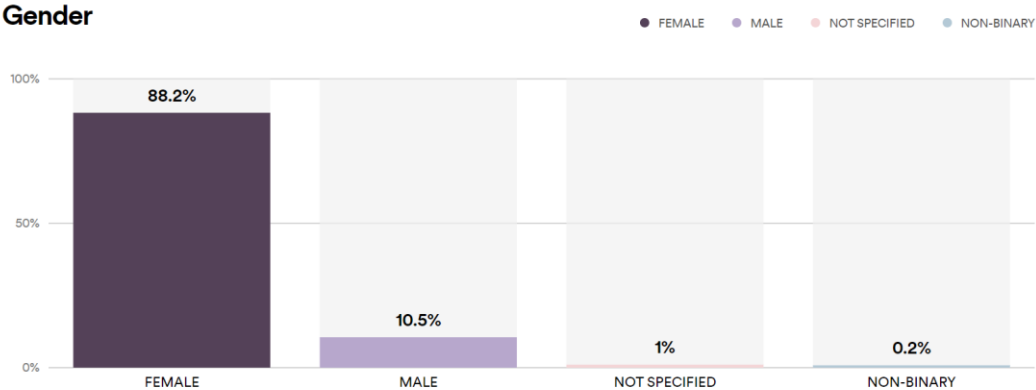
● FEMALE ● MALE ● NOT SPECIFIED ● NON BINARY

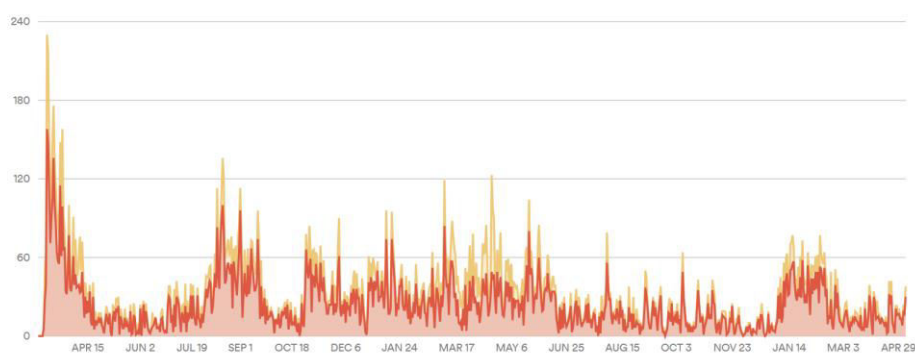
Followers

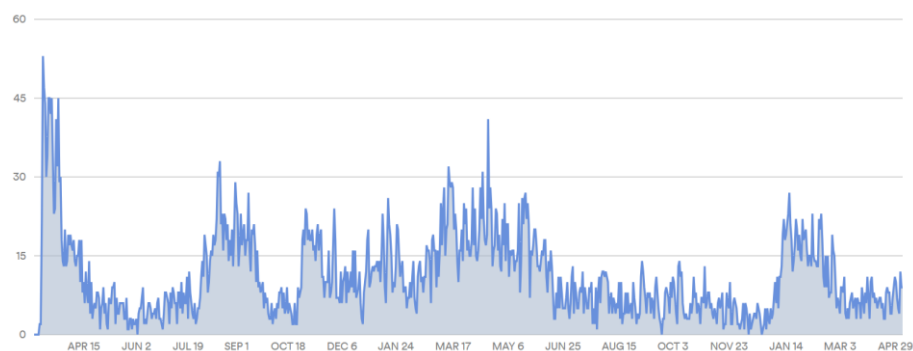
Gender

Starts & Streams

Listeners

8 episodes ▲

Starts ?

Streams ?

Listeners ?

1. Røde flagg

7,445

5,119

3,653

2. Hvorfor går hun ikke?

4,436

3,390

2,180

3. Sårbare betingelser

3,071

2,258

1,590

4. Sårbare betingelser (del 2)

2,422

1,749

1,259

5. Å møte systemet

2,345

1,764

1,219

6. Kampen om barna

2,298

1,748

1,253

7. Arrene som aldri helt forsvinner

2,138

1,641

1,225

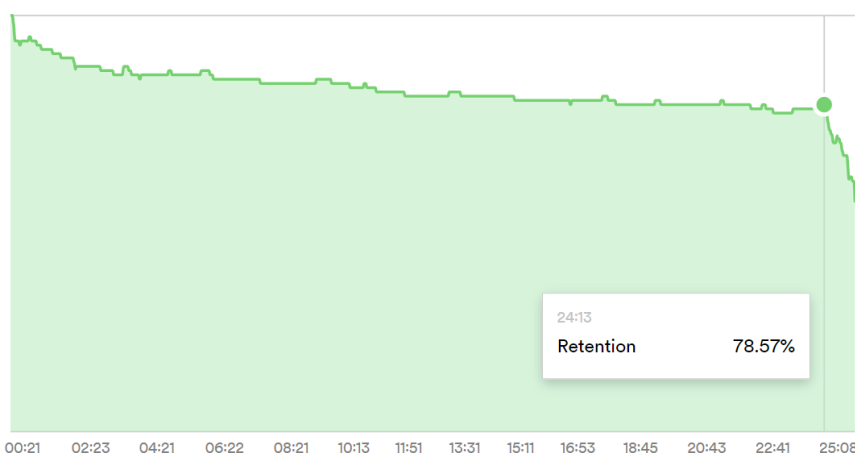
8. Hva kan vi gjøre?

1,438

1,083

941

Episode Performance

AVERAGE LISTEN

25m 9s

1ST QUARTILE

85%

2ND QUARTILE

81%

3RD QUARTILE

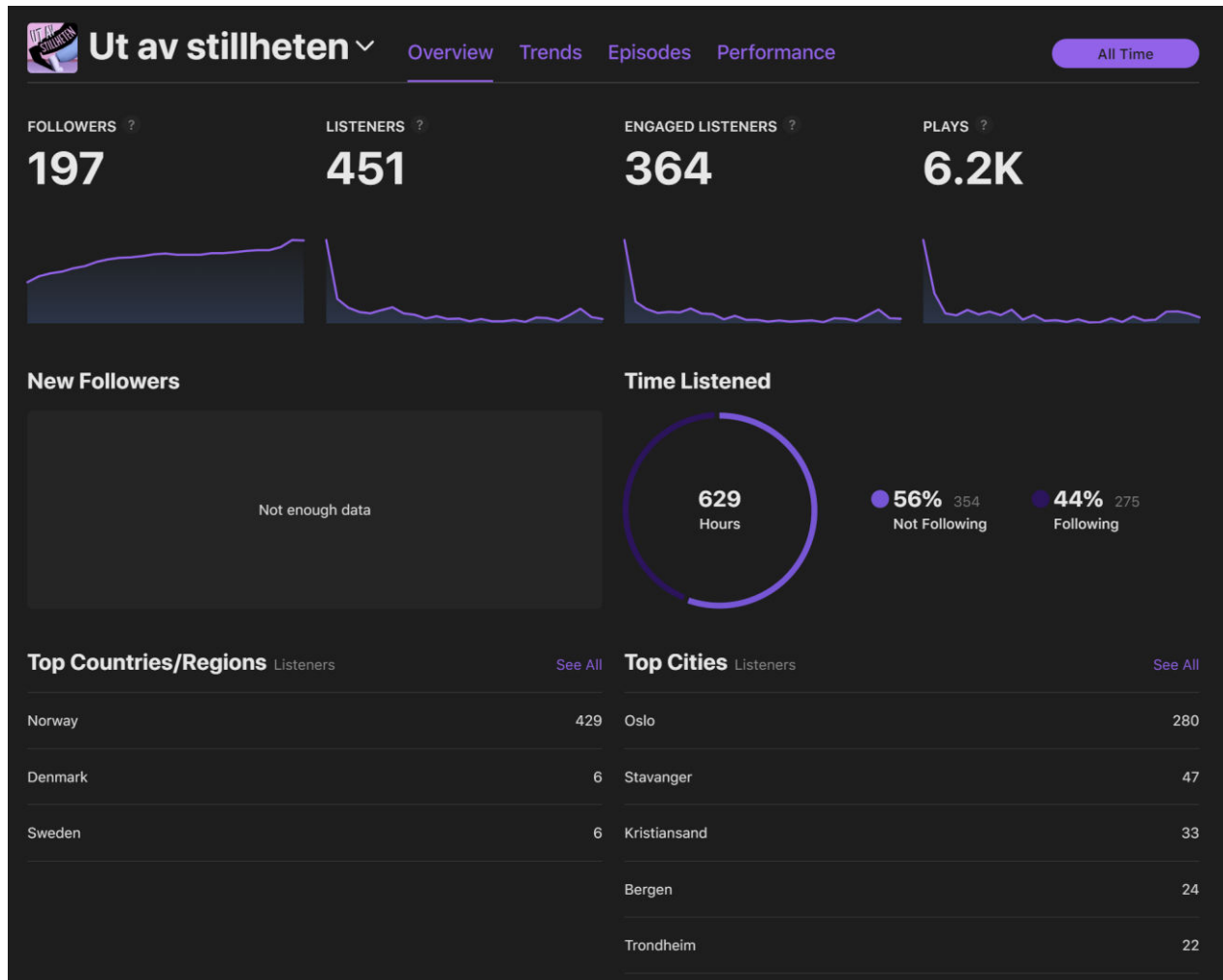
79%

COMPLETE

55%

iTunes

Figure: Followers: The total number of people following your show. Learn more about how followers work. Listeners: The total number of people that listened to your show. Engaged Listeners: Total number of people who listened to at least 20 minutes or 40% of an episode. Plays: The total number of times people pressed play on your episode. Top Countries/Regions: The total number of unique devices per country or region. Top Cities: The total number of unique devices per city.

Recent Episodes

NAME	RELEASE DATE	DURATION	LISTENERS	ENGAGED LISTENERS	PLAYS
1. Røde flagg	Mar 6, 2022	-	395	317	1,502
2. Hvorfor går hun ikke?	Mar 6, 2022	-	271	253	1,134
3. Sårbare betingelser	Mar 6, 2022	-	216	179	939
4. Sårbare betingelser (del 2)	Mar 6, 2022	-	152	130	624
5. Å møte systemet	Mar 6, 2022	-	157	133	573
6. Kampen om barna	Mar 6, 2022	-	143	126	464
7. Arrene som aldri helt forsvinner	Mar 6, 2022	-	136	117	482
8. Hva kan vi gjøre?	Mar 6, 2022	-	121	90	463

UiOs own website

Episode	Plays	
1	154 unike avspillinger startet	91 unike avspillinger av minst 75 % av opptaket
2	94 unike avspillinger startet	64 unike avspillinger av minst 75 % av opptaket
3	62 unike avspillinger startet	35 unike avspillinger av minst 75 % av opptaket
4	40 unike avspillinger startet	26 unike avspillinger av minst 75 % av opptaket
5	40 unike avspillinger startet	19 unike avspillinger av minst 75 % av opptaket
6	22 unike avspillinger startet	20 unike avspillinger av minst 75 % av opptaket
7	25 unike avspillinger startet	22 unike avspillinger av minst 75 % av opptaket
8	38 unike avspillinger startet	23 unike avspillinger av minst 75 % av opptaket

Nr.	Tittel	# besøk
1.	Podkast: Ut av stillheten	1 109
2.	2. Hvorfor går hun ikke?	139
3.	1. Røde flagg	128
4.	7. Arrene som aldri helt forsvinner	92
5.	3. Sårbare betingelser	85
6.	5. Å møte systemet	65
7.	8. Hva kan vi gjøre?	62
8.	6. Kampen om barna	49
9.	4. Sårbare betingelser (del 2)	32

YouTube engagement

Ut av stillheten - A podcast on surviving partner violence.

Slutt med partnervold - end partner violence...
8 episodes Last updated on Nov 30, 2023

⋮ ↻ ⬇ ⋮

▶ Play all

This series is for those of you who are at risk yourself and who need to know that you are not alone and that there is help to be had. It is also for you who are relatives of someone who lives with violence and it is for you who work with people exposed to or surviving violence.

If you yourself have trauma from violence, it may be a good idea to listen together with someone. We have left out the crudest descriptions, but it can still evoke bad feelings and thoughts.

This podcast is produced exclusively by Filt for the Department of Psychology at the University

-

1. Red flags - Røde flag | Podcast Ut av stillheten
Slutt med partnervold - end partner violence • 78 views • 6 months ago
-

2. Why doesn't she just leave? - Hvorfor går hun bare ikke? | Podcast Ut av stillheten
Slutt med partnervold - end partner violence • 25 views • 7 months ago
-

3. Vulnerable conditions - Sårbare betingelser | Podcast Ut av stillheten
Slutt med partnervold - end partner violence • 23 views • 7 months ago
-

4. Vulnerable conditions Part 2 - Sårbare betingelser Del 2 | Podcast Ut av stillheten
Slutt med partnervold - end partner violence • 59 views • 6 months ago
-

5. To meet the system - Å møte systemet | Podcast Ut av stillheten
Slutt med partnervold - end partner violence • 13 views • 6 months ago
-

6. The fight for the kids - Kampen om barna | Podcast Ut Av Stillheten
Slutt med partnervold - end partner violence • 18 views • 6 months ago
-

7. The scars that never fully heal - Arrene som aldri helt forsvinner | Podcast Ut av stillheten
Slutt med partnervold - end partner violence • 48 views • 6 months ago
-

8. What should we do? Hva skal vi gjøre? | Podcast Ut Av Stillheten
Slutt med partnervold - end partner violence • 22 views • 6 months ago

Appendix II: Screenshot Facebook page

Digital Campaign for Women Exposed to Partner Violence
72 followers • 40 following

Intro
The Digital Campaign for Women Exposed to Partner Violence Project from the University of Oslo, Norw

Page · Science Website

Forskningsveien 3A, Department of Psychology, University of Oslo, Oslo, Norway

endpartnerviolence.no

Not yet rated (0 Reviews)

Featured

Digital Campaign for Women Exposed to Partner Violence created September 13, 2022

THU, SEP 22, 2022
Why is it hard to leave? A Closer look...
Joyce went

Interested

Photos See all photos

Posts Filters

Digital Campaign for Women Exposed to Partner Violence
September 17, 2022

**Why is it hard to leave?
A Closer look at Violence in Partner Relationships**

Appendix III: Final report round table discussions

Dato: 29. april 2024

Sluttrapport – Referat fra rundbordssamtaler om partnervold mot minoritetskvinner

Rundbordssamtalene var en del av prosjektet:

«**Digital kampanje om kvinner utsatt for partnervold**»,
finansiert av Stiftelsen Dam via Norske Kvinners Sanitetsforening, 2021-2022.

Hovedmål for prosjektet: Bevisstgjøre og støtte kvinner utsatt for partnervold.

Formål for rundbordssamtalene: Diskutere spesifikke utfordringer som brukere med voldserfaring opplever i møte med tjenesteytere og instanser, og diskutere mulige løsninger for å bedre ivareta voldsutsatte, særlig kvinner med minoritetsbakgrunn og funksjonsnedsettelse.

Rapporten gjengir det prosjektgruppen anser som de mest sentrale punktene fra samtalene.

Prosjektleder: Beate Seibt, Professor i Sosialpsykologi, PSI, UiO

Tilsatt prosjektkoordinator: Joyce Ojokojo, Master in Social and Cultural Psychology (Global-minds)

Forskningsassistenter, frivillige, og praktikanter ved Psykologisk Institutt:

Shake Karapetyan, cand.psychol.

Marte Thomassen, cand.psychol.

Luna Pellicer, cand.psychol.

Maike Helder, masterkandidat i psykologi

Stina Kajsa Colleou, master i psykologi

Brukermedvirkning:

Fire brukere deltok både i prosjektarbeidet og i rundbordssamtalene.

Rundbordssamtaler:

BUFDIR tjenester – 02/05/22

Helsetjenester – 26/09/22

Politi og rettsvesen – 25/10/22

NAV og UDI – 31/10/22

Beate Seibt, Postboks 1094 Blindern, 0317 Oslo
beatesei@uio.no
<https://www.sv.uio.no/psi/personer/vit/beatesei/>

Innholdsfortegnelse

Sluttrapport – ivaretagelse av kvinner med minoritetsbakgrunn utsatt for partnervold	3
Tiltak for alle instanser og på tvers av instanser	3
Tiltak per sektor.....	4
Referat fra rundbordssamtalene	5
BufDir	5
Helsetjenestene.....	7
Politi og rettsvesen	9
NAV og UDI	11

Sluttrapport – ivaretagelse av kvinner med minoritetsbakgrunn utsatt for partnervold

Denne rapporten er utarbeidet på grunnlag av fire rundbordssamtaler med representanter fra Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet (BufDir), helsetjenestene, politi- og rettsvesenet, samt Arbeids- og velferdsetaten (NAV) og Utlendingsdirektoratet (UDI). Hensikten med disse dialogene var å kartlegge hvordan institusjonene mottar og sikrer omsorg for kvinner med minoritetsbakgrunn som er utsatt for partnervold. Diskusjonene belyste også ulike utfordringer brukerne støter på i møte med disse tjenestene, samt nødvendige endringer for å forbedre beskyttelsen av ofre for partnervold. Det foreslås en rekke tiltak som bør implementeres for å forbedre mottakelsen av, og omsorgen for disse individene, både på tvers av og innenfor enkelte instanser som NAV, UDI, politi, rettsvesen, BufDir, og helsetjenester.

Rapporten starter med en gjennomgang av de viktigste foreslåtte tiltakene, organisert både sektorovergripende og spesifikt innenfor hver enkelt etat. Deretter følger en grundigere redegjørelse av hver av de fire rundbordssamtalene, som tilbyr en detaljert innsikt i diskusjonene og funnene fra hvert møte.

Tiltak for alle instanser og på tvers av instanser

Økt fenomenforståelse av partnervold. Saksbehandlere må få tilstrekkelig opplæring om hva som regnes som vold og overgrep. Alle instanser bør øke sin forståelse av kompleksiteten og effektene av partnervold. Dette inkluderer kunnskap om hvordan vold påvirker ofrene fysisk, psykisk, sosialt, og økonomisk, og at det trengs tillit for å åpne seg opp om den.

Kulturell kompetanse. Alle instanser må sørge for at deres representanter har tilstrekkelig kulturell kompetanse for å håndtere saker sensitivt og effektivt, og tilpasse sin veiledning og støtte til individuelle behov. Tjenesteytere i alle instanser må få opplæring i hvordan de kan presentere informasjon om lovverk og rettigheter på en varsom og kulturelt sensitiv måte. Fordommer mot visse grupper, som innvandrere, rusmisbrukere, prostituerte, og ressurssterke ofre må bevisstgjøres.

Bedre samarbeid innenfor og mellom institusjoner. Det bør være et økt samarbeid og kommunikasjon både innenfor og mellom NAV, UDI, krisesentre, barn- og familievernkontorer, politi, rettsvesen, ulike helsetjenester og andre relevante organisasjoner for å gi en mer helhetlig og velfungerende støtte.

Kvalitetssikring av tolk. Opplæring om bruk av tolk, og oppfølgingen av tolker innen alle instanser bør forbedres, for å sikre profesjonalitet og konfidensialitet. Økt bruk av tolk over telefon er en mulig løsning på utfordringer med konfidensialitet.

Fokus på høyrisikosituasjoner. Alle i hjelpeapparatet bør opplæres i å kjenne til og handle riktig i høyrisikosituasjoner for partnerdrap.

Brukermedvirkning. Brukere bør i større grad inkluderes i utformingen av og forskning på tjenestene i alle instanser for å sikre at tilbudene møter deres faktiske behov og forbedre deres tillit til hjelpeapparatet.

Fast kontaktperson. Et tillitsfullt forhold mellom brukere og kontaktpersonen er viktig for å overkomme skam og bagatellisering og snakke om det som har skjedd.

Lavterskeltilbud til brukere. Informasjon og videoer på sosiale medier, nettsider med chat-funksjon, kurs for innvandrere i nærmiljøet, norskkurs og voksenopplæring, og tilstedeværelse på skole og helsestasjon kan brukes til å hjelpe utsatte kvinner. Anonymitet, og å kunne skjule aktiviteten fra voldsutøveren er viktig for mange brukere. Informasjon om kvinners rettigheter og systemet trengs for å motvirke manipulasjon og trusler fra voldsutøvende partnere.

Tiltak per sektor

NAV og UDI

1. **Kontinuitet i kontaktpersoner:** Brukere bør ha en stabil kontaktperson for å gi en følelse av sikkerhet og forutsigbarhet, samtidig som det må være mulighet for å bytte veileder ved behov.
2. **Hjelp uten oppholdstillatelse:** Klarlegge og kommunisere hvilken hjelp som er tilgjengelig for ofre uten oppholdstillatelse.

Politi og rettsvesen

1. **Bedre samkjøring av det juridiske systemet:** Det juridiske systemet bør bli mer samkjørt, for å bedre kunne ivareta ofrenes behov.
2. **Tiltak mot partiskhet:** Adressere problemet med partiskhet, spesielt i mindre steder der 'alle kjenner alle'.
3. **Gjøre sektoren mer attraktiv:** Tiltrekke og beholde kvalifisert personell gjennom bedre lønn, muligheter for videreutdanning, og tiltak for å redusere stress og utbrenthet.

BufDir

1. **To på mekling:** Det bør være to på mekling, gjerne med ulike bakgrunn, og minst én av dem en kvinne.
2. **Tilrettelagte tilbud:** Krisesentrene trenger bedre tilrettelagte tilbud, spesielt for kvinner med funksjonsnedsettelse.
3. **Økonomisk og praktisk støtte:** Sørge for nødvendig praktisk og økonomisk støtte, spesielt for de uten nettverk eller jobb.

Helsetjenester

1. **Økt tilgjengelighet gjennom direkte spørsmål:** Bedre opplæring for fastleger og andre tjenesteytere i å stille direkte spørsmål om vold og overgrep og informere tydelig.
2. **Anonymitet i hjelpetilbud:** Tilrettelegge for at folk kan søke hjelp anonymt, for eksempel gjennom nettskjemaer.
3. **Styrke samhandling:** Forbedre samhandlingen og kommunikasjonen mellom ulike helseinstanser for en mer holistisk tilnærming.

Referat fra rundbordssamtalene

BufDir

Deltakere

Margrete Brekke – Leder, Familievernkontoret Oslo nord

Tove Bruusgaard – Kompetanse og Implementering av Tjenester, BufDir

Teguis Vega – Kompetanse og Implementering av Tjenester, BufDir

Mona-Iren Hauge – Forsker på partnervold og Dean of Social Sciences, VID vitenskapelige høyskole

M – Bruker

Diskusjon

Hvordan jobber deres organisasjon for å ivareta kvinner utsatt for partnervold, og hvilke områder for forbedring ser dere?

Tove Bruusgaard: Avdelingsdirektør i Bufdir. Koordinerer Bufdir sitt arbeid mot vold i nære relasjoner. Jobber med oppgaver knyttet til vold ved å følge opp krisesentertilbudet, SMISO/Nok.-sentrene, Bo- og støttetilbudet for utsatte for tvangsekteskap og æresrelatert vold og TryggEst – et vern for sårbare voksne i kommunene.

- Har tilskuddsordninger; både øremerkede til særlige formål, men også frie prosjektmidler som kan søkes på av organisasjoner og kommuner. Har juridiske, økonomiske og pedagogiske virkemidler. Har også etablert en videreutdanning og opplæringsprogram om barnevernets møte med minoritetsfamilier.
- Med tanke på kvinner med funksjonsnedsettelse på krisesentrene, trengs det forbedringer og bedre tilrettelagte tilbud. Det er også behov for bedre koordinering mellom de ulike tjenestene, slik at det er bedre tilpasset etter brukernes behov. I tillegg må bruken av tolk jobbes med.

Mona-Iren Hauge: Forsker på partnervold og Dean of Social Sciences, VID vitenskapelige høyskole. Jobbet med et forskningsprosjekt, voldsprogrammet, som justisdepartementet har gitt forskningsmidler til. Her reiste de til krisesentrene og intervjuet folk som bodde der.

- Økonomi og det praktiske er viktig. Det store problemet er at voldsutsatte minoritetskvinner er avhengig av partner: økonomisk, praktisk og for informasjon (spesielt for de med innvandrerbakgrunn som ikke har kjennskap til hjelpeinstansene). 62% av de som bor på krisesentrene har innvandrerbakgrunn. De har ikke økonomi, nettverk eller jobb, og små barn. Lav tilgjengelighet for psykisk hjelp for de med innvandrerbakgrunn ettersom de trenger så mye praktisk hjelp.
- Det er ulike standarder hos de forskjellige krisesentrene. Det trengs kompetanseheving hvor barneverntjenesten, psykologer og relevante utdanninger får mer kunnskap om vold. Må

jobbe for samlende helhetlige tjenester. Jobbe på tvers av tjenestene og arenaer, og kunne se utfordringene samlet.

Margrete Brekke: Leder av Familievernkontoret Oslo Nord og betjener Groruddalen. Prøver å arbeide via tilbakemeldinger fra brukere og forskning. Har en mer fleksibel drift.

- De har utekontor på skoler (nådd 200-250 ungdommer, hovedsakelig med innvandrerbakgrunn). Tror dette kan bidra til å møte og hjelpe enda tidligere, ved å møte brukerne der de er.
- Meglingssaker: én time, og burde være to rådgivere, men er ikke alltid det. Med tolk tar det veldig lang tid å få informasjonen formidlet, og det er vanskelig å gjennomføre innen obligatorisk meklingstid.
- Tjenestene trenger mer mangfoldskompetanse.
- Tilby kurs til brukerne (eksempelvis om konflikthåndtering, kommunikasjon, og tjenester). Mer akseptert med kurs enn å få hjelp. Gjerne i nærmiljøet.

Bruker: Født og oppvokst i Somalia, kom til Norge som 15 åring. Har opplevd vold i Norge, noe hun ikke trodde kunne skje her.

- Det er viktig å snakke om volden, slik at man ikke bærer på byrden og skyldfølelsen alene. Podcasten vår «Ut av stillheten» har hjulpet søsteren hennes til å oppsøke hjelp på krisesenter.
- Målet hennes er å sette søkelys på at en overgriper kan være hvem som helst – en overgriper har ingen religion eller farge! Og at man må snakke om vold.
- Det at hun hadde et sted å rømme til (moren som bodde i en annen by) gjorde at hun overlevde. Hun hadde ikke klart å være på krisesenter.

Tiltak for endringer

Kurs

Kurs er en god måte å tilegne seg informasjon og eventuelt hjelp, spesielt for ofre med innvandrerbakgrunn. Bruker sier voldsutøver ikke mistenker noe hvis man sier man skal på kurs, og hun fikk mye nyttig informasjon slik.

Sosiale Medier og internett

Synliggjøre kanaler som kan være informative for brukere, for eksempel podcast, videoer, hjemmesider med informasjon, VO-linjen osv. Chatte-funksjoner gjør det lettere å ta kontakt i det skjulte, som kan senke terskelen for å ta kontakt. MEN ikke alle er på sosiale medier. Man må også være til stede fysisk!

Relasjoner er viktig!

Kontaktpersoner på krisesenteret og voldsutsatte må *ha en relasjon som fungerer*. Dette må sjekkes opp i at faktisk fungerer, og eventuelt kunne gjøres bytter av kontaktpersoner. Kontaktpersoner og tjenesteytere må vise at bruker er velkommen ved å vise interesse og forståelse for både kultur og mangfold.

Det bør være to personer tilstede i mekling; gjerne en mann og en kvinne! Gjerne også noen med innvandrerbakgrunn / ulike bakgrunner (bruker sier dette ville gjort at hun følte seg tryggere og bedre forstått).

Tilbakemeldinger fra brukere på tjenester!

Trenger et system slik at brukere kan gi tilbakemelding på tjenestene de får. Per i dag er det ikke tilstrekkelig tilrettelagt for brukermedvirkning. I tillegg må vi få til mer forskning med fokus på *brukerne*. Ha krav til *brukermedvirkning* i hele forskingsprosessen; med mål, utvikling av spørsmål, osv. Vi må lære av hverandre – det er fremtiden!

Koordinering av tjenester

Det er behov for bedre koordinering mellom ulike tjenester, slik at tilbudet er tilpasset brukernes behov. Dette inkluderer krisesentertilbud, støttetilbud for utsatte for tvangsekteskap og æresrelatert vold, samt vern for sårbare voksne.

Kompetanseheving

Det er et behov for økt kunnskap om vold i relevante sektorer som barneverntjenesten og blant psykologer. Dette inkluderer å forstå utfordringer knyttet til minoritets- og innvandrerbakgrunn. Tjenestene trenger mer mangfoldskompetanse for å forstå og imøtekomme behovene til kvinner fra forskjellige kulturelle bakgrunner.

Utekontorer

Å tilby tjenester der folk er, som på skoler og helsestasjoner, kan bidra til å nå og hjelpe folk tidligere.

Helsetjenestene

Deltakere:

Anne Berit Lunde – Fagleder i avdeling for psykososiale tjenester, seksjon sosial og ambulant akuttjeneste (SAA)

Rannveig Andresen – DIXI Ressurssenter mot voldtekt

Karin Holt – RVTS Øst og behandlende psykologspesialist på Groruddalen DPS, Foreleser på Psykologisk institutt

Marie Flem Sørbo – Norsk Forening for Allmennmedisin

Runde 1 – «Å oppsøke hjelp»

Mange brukere som har blitt utsatt for vold har uttrykt at de finner det vanskelig å finne den hjelpen de trenger. Hvordan jobber deres organisasjoner for å være mer tilgjengelig for de som har blitt utsatt for vold?

- Pasienter rapporterer sjelden selv om overgrep til fastlegen; det er vanligvis legen som må ta initiativet til å spørre. Det er kritisk at fastleger proaktivt stiller spørsmål om vold og overgrep, men mange leger nøler dessverre fortsatt med å ta opp dette sensitive temaet.
- Når det gjelder utenlandske kvinner så er det særlig språkbarrieren som kan være utfordrende. Her er det viktig å spørre direkte om overgrep og klargjøre definisjonene av vold og overgrep i Norge, da mange kanskje ikke er klar over at deres opplevelser kvalifiserer som sådan.
- Nettskjemaer, som de tilbudt av DIXI, gjør hjelp mer tilgjengelig ved å senke barrieren for å ta kontakt og opprettholde anonymitet. Det er viktig å tilrettelegge for diskret tilgang til hjelp, slik at individer kan søke støtte uten å gjøre det tydelig for andre at de har blitt utsatt for vold eller overgrep.

Vi ønsket å spørre brukeren vår om hva som kunne bidratt til å få henne til å oppsøke hjelp tidligere. Dessverre kunne hun ikke stille opp i dag. Hva tror dere skal til for at brukere skal oppsøke hjelp tidligere?

- På spesialisthelsetjenesten er det slik at ingen kommer dit uten en henvisning fra noen andre. De mottar en pasient, og informasjon om hva de skal hjelpe pasienten med. Fokuset ligger på at de skal behandle det problemet, og så sende brukeren tilbake til fastlegen/bydelen. Dette er noe vi ser en økning av. For å få til en bedre mottakelse av ofre for partnervold er det derfor ønskelig med en mer helhetlig behandling av pasienter, og mer samarbeid på tvers av ulike instanser.

Runde 2 – å føle seg trygg

Hvordan kan vi jobbe for at minoritetskvinner kan føle seg tryggere i møte med tjenesteapparatet?

- Mange voldsofre tror feilaktig at de må holde ut i voldelige forhold for å få opphold på selvstendig grunnlag i Norge, men det finnes unntak fra denne loven for voldsutsatte, som tillater søknad om permanent oppholdstillatelse. Det er viktig å informere og hjelpe kvinner, spesielt de med innvandrerbakgrunn som ofte blir sosialt isolerte, om deres rettigheter og systemet for å motvirke manipulasjon og trusler fra voldsutøvende partnere.
- Vi har også en del utfordringer med bruk av tolker. Tolkene blir emosjonelt investert, oppfører seg uprofesjonelt, og mangler faglig vokabular. I tillegg ønsker brukere ofte ikke tolk fra egen minoritetsgruppe, fordi de ikke stoler på at taushetsplikten vil bli opprettholdt. Vi ser dessverre også fortsatt at folk bruker barna sine som tolk. Dette er ulovlig, men gjøres fremdeles. Det er alvorlig at vi ikke har bedre tilbud på plass for å hjelpe de som ikke kan norsk eller engelsk.
- Nå har vi på mange steder begynt med bruk av tolk på telefon, som gir større anonymitet. Samtidig kan dette oppleves som kronglete, i tillegg til at tolken mister viktige signaler fra kroppsspråk når tolkingen skjer over telefon. Her er det altså potensial for forbedring.
- Alle i hjelpeapparatet bør være bevisste på hva som er høyrisikosituasjoner for partnerdrap. Når kvinnen sier de ønsker å dra, er det en økt risiko for at de vil bli drept av sin partner.

Når det gjelder å forklare Norges syn på barn i familievoldssituasjoner til voldsutsatte kvinner, har vi hørt fra brukere at dette kan øke frykten og få kvinnene til å lukke seg mer, fordi de er redde for at barnevernet kan komme og ta fra dem barna. Hva tenker dere om dette?

- Vi har en plikt til å informere om lovverket og reglene i Norge, så dette er ikke noe vi kan unngå å fortelle kvinnene om. Dette er viktig for å beskytte barna. Når barn er involvert – selv om barna ikke blir direkte utsatt for vold – blir det i Norge sett på som vold mot barn dersom moren blir utsatt for vold, fordi barnet vil få konsekvenser av å vokse opp i et slikt miljø. Men det er selvfølgelig veldig viktig å være var på hvordan man forteller kvinnene om lovverket, og om rettighetene sine. Det er viktig å betrygge kvinnene om at for eksempel barnevernet er der for å hjelpe.

Tiltak for endringer

Hvilke tiltak kan gjøres for å forbedre hjelpeapparatet?

1. Fastleger og andre tjenesteytere må få bedre trening og opplæring i å spørre om vold.
2. Vi må iverksette tiltak for å gjøre det lett å oppsøke hjelp anonymt, som ved å ta i bruk nettskjemaer.
3. Vi trenger mer samarbeid på tvers av instanser, og en mer helhetlig tilnærming av problemet.
4. Vi må bli bedre på å informere voldsutsatte om deres rettigheter i Norge
5. Vi må ha mer kvalitetssikring av tolker, trene tjenesteytere i bruk av tolk, og bedre oppfølging av tolkene.
6. Vi må ha mer opplæring av alle i hjelpeapparatet når det gjelder å kjenne til høyrisikosituasjoner for partnerdrap.
7. Vi har en plikt til å informere om lovverket i Norge, men det er viktig at tjenesteytere blir opplært i hvordan de kan fremlegge informasjonen på en varsom og kulturelt sensitiv måte.

Politi og rettsvesen

Deltakere:

Thea Austgulen – JURK

Gunnhild Vehusheia – advokat

Wanja Sæther – Daglig leder krisesenter

A - “Anne”, bruker

Hvilke utføringer møter ofre for partnervold på i møte med politi og rettsvesen, hvilke tiltak kan gjøres for å forbedre behandlingen deres?

Tiltak for endringer

Realitetsorientering

- Det er ofte en mismatch mellom omsorgen og støtten voldsofre opplever i starten og den faktiske håndteringen og etterforskning som skjer senere. Mange saker blir henlagt, og løftene som blir gitt blir ofte ikke fulgt opp. Derfor er forventningsstyring for ofre etter å ha forlatt et voldelig forhold viktig, slik at de har en realistisk forståelse av mulige problemer som kan oppstå.

Manglende fenomenforståelse

- Det er behov for økt fenomenforståelse av partnervold, spesielt når det gjelder økonomisk og psykisk vold. Det er en misforståelse at man enkelt burde kunne forlate et voldelig forhold, uten å ta hensyn til at volden kan påvirke offeret på mange områder i livet og skape frykt. Juridisk personell, inkludert dommere og advokater, samt lærere og andre fagpersoner, må ha tilstrekkelig kompetanse slik at de kan håndtere disse problemstillingene på en god måte.

Behandling av minoritetsgrupper

- Det er nødvendig å bekjempe fordommer mot visse grupper, som innvandrere, rusmisbrukere, prostituerte, og ressurssterke ofre. Dette krever omfattende opplæring i kulturell kompetanse og bevissthet om egne fordommer.

Tilrettelegging for innvandrere

- Innvandrere møter spesielle utfordringer, som språkbarrierer og frykt for å miste oppholdstillatelse. Det er derfor viktig med lett tilgjengelig informasjon og støtte som er tilpasset deres behov, for eksempel gjennom å lage videoer uten tale eller tekst for å nå ut til disse gruppene.

Stor varians i kvaliteten til tilbudet

- På noen steder i Norge, som Stovner i Øst, har politiet avdelinger som jobber spesifikt med vold i nære relasjoner og har minoritetskoordinatorer, noe som ikke alltid er tilfellet i bygder og distrikter. Politiavdelinger i ulike deler av landet har ulike ressurser, noe som fører til ujevne resultater for ofrene.

Uattraktiv avdeling

- Stor utskifting og mangel på erfarne politifolk i familievoldsavdelingene er et gjennomgående problem, noe som fører til utfordringer i oppfølging av sakene. Det er nødvendig å tiltrekke og beholde kvalifisert personell gjennom bedre lønn, muligheter for videreutdanning, og tiltak for å redusere stress og utbrenthet.

Redusere risikoen for retraumatisering i retten

- Mange opplever å bli retraumatisert i retten, ofte på grunn av mangel på respekt og forståelse. Rettssaken beskrives som et "kynisk spill" og et "teaterstykke" hvor aktørene kan

gå så langt som å trække på fornærmedes verdighet. Dessuten blir ofte irrelevante detaljer trukket inn i rettssaker, noe som kan bidra til en mer traumatiserende opplevelse for den fornærmede.

Overgrepene i rettssystemet er alvorlige, og det er behov for fundamental endring og forbedring i hvordan rettssystemet behandler ofre for vold og overgrep. Det må innføres strengere retningslinjer for hvordan ofre skal behandles i retten, samt opplæring av juridisk personell i traumesensitiv kommunikasjon.

Manglende oppfølging etter rettssak

- En av de viktigste utfordringene er perioden etter at juridisk prosess og psykologisk støtte er avsluttet, hvor ofrene kan føle seg isolerte og trenger ytterligere oppfølging og rehabilitering. Krisesentre spiller en kritisk rolle i denne oppfølgingen, men de varierer i ressurser, og det er ikke fastlagt hvor lenge klientene kan benytte seg av hjelpen, mens utfordringene kan vare livet ut.
- Det er behov for et helhetlig 'pakkeløp' som dekker alle aspekter av rehabilitering, inkludert økonomisk hjelp og boligstøtte. Dette pakkelopet vil også trenge en koordinert innsats fra ulike tjenesteleverandører som NAV og utlendingsmyndigheter, noe som krever forbedret helhetsforståelse og samarbeid.

Manglende rom for tilbakemelding

- Det finnes ikke en klageinstans for å adressere problemet med politiets holdninger eller kultur, noe som kan etterlate kritikk uadressert.

NAV og UDI

Deltakere:

Tone Salthe, rådgiver – ytelseslinjen NAV

Andrea Solheim – Politiets Utlendingsenhet, Kompetanse rundt utlendingsrett og rettsikkerhet til asylsøkere

Maida – bruker

Runde 1 – «Å oppsøke hjelp»

Spørsmål til bruker: «Hvordan kom du i kontakt med tjenesten?»

- Da hun kom seg ut av et voldelig forhold mens hun var gravid, sto hun overfor utfordringen med å finne et sted å bo, en jobb, og å navigere det norske systemet. Å søke juridisk hjelp var hennes første skritt mot å forstå sine rettigheter. NAV spilte en avgjørende rolle, ved å tilby sosialhjelp som muliggjorde at hun kunne sikre seg en leilighet. Erfaring med NAV var positiv; de gav god støtte og informasjon. Under artikkel 53 utlendingsloven mottok hun en visumforlengelse, som er avgjørende for kvinner i voldelige forhold som ikke skal måtte bli i forholdet for å få oppholdstillatelse.

- Til tross for denne støtten, opplevde hun mye frykt og forvirring. Hun opplevde systemet som vanskelig å orientere seg i, og fordi hun kommer fra et land der kvinner har færre rettigheter og muligheter til hjelp, fryktet hun konstant å gjøre noe galt. Hun nølte med å kontakte NAV eller UDI, fordi hun tvilte på sine rettigheter til å få hjelp. Selv om hun fikk god hjelp, etterlenget hun en mer medmenneskelig og personlig behandling gjennom hele prosessen.

Spørsmål til NAV og UDI: hvordan sørger deres organisasjon for å ivareta kvinner som er utsatt for partnervold?

- Det er mye som kan gjøres bedre. Blant annet jobber vi med kompetanse innad i NAV. Vi skal utforme opplæringsopplegg som veiledere kan gjennomføre, om vold i nære relasjoner. Det er en del av veiledningsplattformen. Det er også gjerne mye utskiftninger i kontaktpersoner, som kan være uheldig for brukerne. Det varierer fra sted til sted. Noen steder har man en veileder som følger opp hele veien.
- Kvinnene trenger ofte å få forklart hva vold er, fordi de ofte har en veldig begrenset forståelse av hva vold er. I tillegg må de i NAV må ha en bedre forståelse for hele systemet. De må vite hva de skal spørre om. De i NAV har ikke nok kunnskap. Det krever mye å jobbe i NAV, og dette er et av fagområdene de må ha grep om. De i NAV burde spørre mer, og så sette i gang riktig type hjelp.

Opplever dere at dere har tilstrekkelig med interkulturell kompetanse?

- Ja, det er selvfølgelig også en utfordring. Det er allerede en modul om veiledning av brukere med innvandrerbakgrunn. Men per i dag har nok ikke saksbehandlere flest i NAV tilstrekkelig kulturell kompetanse. Modulen ligger der, men ikke alle går gjennom den modulen. Det er opp til lederne i NAV-kontoret om de skal gjennomføre den opplæringen.

Politiets utlendingenhet, hvordan er det hos dere?

- Krise akkurat nå (henviser til krigen i Ukraina). Men før krigen: det er stort sett politi som tar imot nyankomne asylsøkere. Vi registrerer de, og forsøker å kartlegge identitet, eventuelt om de har opplevd noe kriminelt, om de utgjør en fare for rikets sikkerhet osv. Bruker ca. en dag. Tolk involvert. Det er begrenset hva politiet der kan gjøre for kvinner som er utsatt for partnervold, men de har mulighet til å gi informasjon om hjelpetilbud ved mistanke om vold.
- Det er ikke så mye snakk om kulturell forståelse. Det er mye utskifting i ansatte. Men ofte er de som jobber der naturlig interesserte i kulturer, naturlig nysgjerrige.
- Voldsofre er ofte flaue for å være voldsofre. De trenger ofte hjelp til å åpne opp. Da er det viktig med tillit, viktig å betrygge de om at de kan fortelle det de har opplevd. De bagatelliserer ofte det som har skjedd.

Det er mye problemer med oppholdsstatus – man får ikke støtte fra NAV hvis man ikke har oppholdstillatelse. Noen opplever veldig å falle mellom mange stoler. Hva slags hjelp kan man få uten oppholdstillatelse?

- Det finnes noe hjelp, men jeg er usikker på hva de kan få. Hvordan man møtes av NAV avhenger dessverre veldig av hvilket NAV-kontor man går til, hvor stort press det er på det NAV-kontoret, og av hvilken saksbehandler man møtes.

Tiltak og endringer

1. Det bør bli gitt informasjon på for eksempel Norsk kurs og voksenopplæring, for å nå ut til ofre.
2. Det er behov for mer samarbeid på tvers av institusjoner. Særlig NAV og UDI burde kunne samarbeide bedre.
3. Oppholdstillatelse – NAV kan ikke gjøre mye hvis personen ikke har oppholdstillatelse.
4. Informasjonen må gjentas og det må bli gjort veldig tydelig (at barnevernet ikke skal ta barnet ditt, at du ikke blir hjemløs, osv.)
5. Mer lavterskeltilbud for hjelp, for eksempel gjennom kurs, lavterskel rådgiving med informasjon, og digitale ressurser. Å gå til krisesenteret blir ofte sett ned på i andre kulturer. Det er stigmatisert, og skamfullt. Så det er ofte ikke lett å faktisk dra dit pga. de sosiale konsekvensene. Likevel er det ofte lurt å anbefale kvinner å dra til krisesenter først, fordi de ofte har den kompetansen.
6. Økt bruk av anonym tolk over telefon anbefales.

Oslo, 29. April 2024

Beate Seibt, prosjektleder
Professor of Social Psychology

Med medvirkning av alle prosjektmedarbeidere, særlig Maike Helder